

סוד הקרבנות

כל הקרבנות שבעולם כאשר נתעלים נכנסים כלם לתוך הגן עדן בתחילה

ר' אלעזר פתח (שיר ה') **באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי וגו'**, מקרא זה נתבאר, אבל סוד הקרבנות יש כאן, והכל נתבאר, אמר ליה רבי שמעון וכי כך טוב הוא שהתחלת לדבר והפסקת, מפני מה, אמר **לפי שראיתי שכבר נזכר ענין זה בספרו של חנוך ולמדתי בו**, אמר רבי שמעון אמור דבר ההוא שראית והבנת. (דף רמ.) אמר רבי אלעזר כל זה ענין אחד שאמר אותו הקב"ה, **באתי לגני, לפי שכל הקרבנות שבעולם כאשר נתעלים, נכנסים כלם לתוך הגן עדן בתחילה**, שהוא הסוד של כנסת ישראל^[לז] ואיך הוא הדבר, בראשית והתחלת הקרבן בשעה שהאדם מתוודה חטאו עליו ושחיטת וזריקת דמו על המזבח^[לז] עכשיו צריך להבין איך אותן רוחות הקדושים נהנים מזה, ומה הטעם של קרבן הבהמה, והלא מוטב היה הרבה שישבר האדם לרוח ההוא ושישוב בתשובה, מה הטעם של שחיטת הבהמה ולשרוף אותה באש על המזבח, אלא סוד הוא זה, לפי שיש בהמה הרובצת על אלף הרים, והעשב של אלף ההרים אוכלת בכל יום^[לח] וכולם נקראים בהמות בהררי אלף, וע"כ למדנו שיש בהמה אוכלת בהמות, וממה המה, מאש, ולכן לוחכת אותן בהמה היא בלחיכה אחת, זה שאמר הכתוב (דברים ד') כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא, וכל מימי הירדן שנתמלא בשש שנים היא גומעת אותם בגמיעה אחת, זה שאמר הכתוב (איוב מ') יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו^[לט] סוד ענין הנסתר הוא שכל אותן בהמות אש שלמעלה הן עיקר ויסוד לאותן הבהמות שלמטה, לפי שרוחות של הבהמות נתפשטים מהן למטה, ונתצייר רוח ההוא למטה בהבהמות, וכאשר האדם חוטא ומביא בהמה לקרבן, רוח הזה של בהמה זו עולה וחוזר למקום שורשו, ומתפשט רוח הזה בכולן, וכל אותן למעלה שהן ממין זה הקרבן מתקרבין ובאין ונהנין מזה החלב והדם שבאותו הלבוש של רוח הזה^[מ]

זיו הזוהר

עולם הגשמי, ואלף הרים היינו עולמות נעלמים, והצמחים שבהם היינו השפע שנשפע בהם מגבוה שעל גבוה, ואותה השפע נצטיירת שם בדמות בהמות של אש שמהם נשפע רוחות וכח החיים לבהמות הגשמיות שבעולם הגשמי. **לט.** ירדן רמז לספירת יסוד המשפיע שפע לעולם המלכות מן שש ספירות שהן חג"ת נה"י, וזהו שאומר מימי הירדן שנתמלא בשש שנים, כי שנ"ה בגי' ספיר"ה. **מ.** הלבוש של הרוח הזה היינו גוף הגשמי של

לו. זה העולם של ספירת המלכות שהוא השער לעולמות היותר גבוהים, ונקרא שערי צדק. **לז.** כל זה הוא עיקר הקרבן והתחלת הקרבנות, וכיון שבכל זה המחשבה היא העיקר לכך זאת עולה לגבוה עד אין סוף. **לח.** סוד בהמה היינו ספירת המלכות מקרו עולם העשייה עולם הגשמי שבו נמצא כל בהמות הגשמיות, והשם בהמ"ה הוא לבעבור השם הוי"ה במילוי ההי"ן שמספרו ב"ן כמספר בהמ"ה הוא השורש של מדת המלכות שהיא מקור

שהרי מן הצד שלהם היה זה הרוח, ולכן נהנין וניזונין, ונעשים מליצים טובים על איש ההוא, ונכנס דרך הושט כמו שנתבאר^[מא] ולפיכך הקרבן מן הבהמה, אמר רבי שמעון ברוך בני להקב"ה, עליך נאמר (משלי כ"ג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך, ישמח אביך, שלמעלה, ואמך, זו השכינה הקדושה, ותגל יולדתך, זו בתו של ר' פנחס בן יאיר החסיד^[מב] אלעזר בני אמור, זה מובן בקרבן של בהמה, וקרבן של עופות מה הוא, שנאמר ואם מן העוף עולה קרבנו, אמר ליה ענין זה לא ראיתי בספר ההוא, אבל יש להבין מענין הבהמה ענין העוף, ולא אענה ולא אומר לפי שזה לא ראיתי ועד עתה לא שמעתי.

אמר רבי שמעון אלעזר בני יפה אמרת, אבל סוד הקרבנות הרבה נסתרות בזה, ולא נמסרו לגלות אלא לצדיקי אמת שסודות של רבונם אין נעלמים מהם, סוד הקרבנות זה הוא הסוד של אותן חיות הקודש, ד' צורות חקוקות בכסא הכבוד, וזאת הכסא היא פרנסת המלך הקדוש^[מג] פני שור, פני נשר, פני אריה, פני אדם, פני אדם הוא כולל לכולם, וכל הפנים מסתכלים אלו לאלו ונכללים אלו באלו, ומהם מתפשטים [כוחות] לכמה צדדים אלפים ורבבות למעלה ולמטה, שאין להם שיעור ומנין ומספר, פני שור מתפשט לבהמות רוחות ממנו לארבעה מינים שנכללים באחד, ואלה הם, פרים וכבשים ועתודים ועזים, ואלה ראויים לקרבן, ולפי שכוחות חיותם מהם היו, לכן אותן כחות קדושים שנתפשטו מן פני שור ההוא מתקרבים ליסודם שבעולם הזה^[מד] ונהנים מאותו היסוד והלבוש שלהם, ולולא זאת שהיה להם יסוד בעולם הזה לא היו מתקרבים שמה, כדמיון שיש נחת להשכינה הקדושה מן רוחות הצדיקים, ומתקרבת לקבל רוחו של הצדיק ההוא ונהנית ממנו, לפי שממנה היה רוח ההוא, כמו כן אותן כחות הקדושים נהנים מאותו היסוד שלהם, ונהנים מאותו הלבוש שנקרב להם מצד היסוד שלהם, שהרי החלב והדם לבוש של יסודם היה, ולפיכך נהנים מהם. פני נשר מתפשט לעופות רוחות ממנו, ונשר בשני צדדים הוא, וזהו סוד ועוף יעופף, שני רוחות^[מה] ולפיכך שני רוחות מתפשטים ממנו ויורדים מימין ומשמאל, קרבן העוף מכל הצד הטהור לא נקרב אלא יונה ותורים, שהם באמת נקשרים לזיוגם מכל שאר העופות. (דף רמא.) והם נרדפים ולא רודפים, ונאמנים זה לזה, הנקבה לבן זוגה, ולכך הקרבנות מהם, ויורדים ומתקרבים אותן רוחות הקדושים ונהנים מן היסוד והלבוש שלהם, ואם תשאל איך מתפשט חלק קטון מן יונה זו או מן תור האחת להרבה צדדים וכוחות שאין להם שיעור, או אפילו מן בהמה אחת כמו כן, בוא וראה נר קטון אחד הנדלק נתפשט ממנו אור לכל

זיו הזוהר

אמרו חז"ל שכביכול ישראל מפרנסים לאביהם שבשמים, ובעבור זה ירוד שפע פרנסה באמצעות ד' הצורות שבמרכבה לתבל וכל צאצאיה. **מד.** היינו גופות של הבהמות והעופות, וקורא לבשר והעצמות בשם יסוד, לפי שהם מוצקים ויותר גשמיים, ולהחלב והדם קורא בשם לבוש, לפי שהם נוזלים ואינם כל כך גשמיים. **מה.** מדלא כתוב ועוף יעוף אלא יעופף, משמע שני רוחות של

הבהמה. **מא.** כונתו שהשטן שהוא הקטיגור נחלש כחו ונתקצרה נוי"ן הארוכה שבשמו על וא"ו ונעשה מן שט"ן וש"ט, שטן מונע השפע להביא רעב להגוף, ושט מביא שובע להגוף. **מב.** שהיא אשת רשב"י אמו של ר' אלעזר. **מג.** פירוש שע"י המרכבה עם ד' הצורות שבה עולה לפני המלך הקדוש ריח ניחוח מן העבודה של ישראל, קרבנות תורה ותפלה, שהקב"ה נהנה ומשתעשע בזה, וע"ז

העולם^[מ] ועוד עץ קטון מדליק לעץ גדול, עד כאן נתבאר סוד הקרבן משני צדדים הנחקקים בהכסא.

עכשיו יש לשאול, הלא ד' צורות הן שנחקקות בהכסא, ומפני מה אין קרבן מאותן צורות האחרות, אלא ודאי מכולן יש קרבן. **אריה** חקוק בהכסא, וכאשר הקרבן בשלמות ירוד אריה ונכנס באש ואוכל ונהנה משם^[מ]. **אדם** חקוק בהכסא, אדם הוא עיקר הכל ומקריב שם רוחו ונשמתו, **ואדם העליון נהנה מאדם התחתון**^[מ] וכל מין מתקרב למינו ונהנה ממנו משלו ממש ומן הלבוש של היסוד שלו, ואם תשאל הרי אריה אין לו יסוד למטה באותן הקרבנות^[מ] אבל אריה נכלל בכלם, שהרי לימין הוא^[ג] ולפיכך הוא אוכל בכלם וכל השאר אין אוכלים ממנו לפי שהוא בחינת ימין^[נא] הרי כל ד' צורות החקוקות בהכסא מתקרבות להקרבן, ולפיכך הרי זה קרבן שלם, וכאשר נהנים מן העיקר והיסוד שלהם, אז ירוד רוח להדליק מאורות העליונים, כהנים לויים וישראלים נותנים שיהיו יסוד ועיקר לאותן מדרגות עליונות שלהם^[ב] וכל מדרגה נותנת כח ליסודו שלמטה, ד' צורות הכסא לראשונה כמו שאמרנו נתעוררות מין לעומת מינו, והם מתקרבים לראשונה מין אל מינו, **פני שור** כל הפנים שמתפשטים לאותן המינים כמו שאמרנו כולם מתקרבים להעיקר והיסוד שלהם, **פני נשר** כמו שאמרנו, **פני אריה** כמו שאמרנו, **פני אדם** שמקריב רוחו ונשמתו הוא מתקרב אצל אדם העליון, הכהן שמיחד שם הקדוש מתקרב אצל כהן העליון ההוא שנכנס לבית קדש הקדשים^[ג] והוא מתקרב ומדליק בתיקונו בהארת הפנים לעומת הכהן שלמטה, הלויים שמנגנים בשמחה אותו הצד שלהם ישמח ונעשה הארת הפנים^[ד] ישראל העומדים על הקרבן בתפלה הרי תפלה על הכל היא, נתעורר לעומתם ישראל סבא קדישא ונעשה הארת פנים^[ה] כל מין נתעורר למינו וכל דבר אחד יסוד שלו הולך, מדרגות התחתונות מעוררות למדרגות העליונות, ונתעוררות המדרגות החקוקות בהכסא לעומת המדרגות שבארץ שהן יסוד שלהן, ואותן מדרגות עליונות הנסתרות כלן נתעוררות ומתקרבות להסעודה ומתענגין, אבל אין רשות^[ו] לאחר מהן לאכול, לא למדרגות העליונות

זיו הזוהר

ונסלח לו מה שיורד אש מן השמים בתוך אש ההדיוט לשרוף את הקרבן לפיכך היה צריך להיות אש של מדת החסד שהיא בחינת הימין, ואש זה נצטייר בדמות אריה שהוא בבחי' הימין בהמרכבה, וזהו שאומר שהארי שורף בכל הקרבנות וכל השאר צורות אין שורפין מן הקרבן אלא שהן נהנין מן ריח שריפתו. **נב**. כהנים לויים וישראלים מדרגות העליונות שלהם הן חסד גבורה תפארת. **נג**. זה המלאך מיכאל משרת שלמעלה ששורשו מדת החסד וכן שורש הכהן שלמטה. **נד**. ענין הארת פנים היינו השפעת השפע כמש"כ יאר ה' פניו אליך ויחנך. **נה**. ישראל סבא קדישא שלמעלה היינו מדרגה של מדת התפארת. **נו**. כבר נתבאר שאכילת מלך העליון היינו הנחת רוח מן

ימין ושל שמאל לטהורים ולטמאים. **מו**. פירוש לשטח גדול, ומשל השני הוא שנצרך רק ניצוץ ראשון מלמטה ואח"כ קטון מדליק לגדול וגדול ליותר גדול, וכל זה סודות נסתרים שנצרך ידיעה גדולה ועיון רב להבינם. **מז**. זה המלאך אוריאל. **מח**. אדם העליון היינו הסוד שכתוב ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, אבל ח"ו לחשוב איזה דמות הגוף, וענין ההנאה היינו ריח ניחח ונחת רוח שאמר ונעשה רצונו. **מט**. כי הלא חיה אינה ראויה לקרבן. **נ**. שכתוב ופני אריה אל הימין לארבעתם. **נא**. אין הכוונה שרק הארי אוכל ולא השאר, אלא כונת אכילה זו ענינו שרפת הקרבן עד"ר הכתוב אש אוכלה, גחלים מאוכלות, והכוונה כי כיון שזה סימן שהקב"ה עשה חסד עם החוטא

ולא למדרגות התחתונות, ולא ליהנות כל הנאה, ולא להושיט יד בקרבן, עד שהמלך העליון אוכל ונהנה ונותן להן רשות לאחר שנותן להן רשות כל אחד ואחד נהנה ואוכל, וזהו שכתוב (שיר ה') אריתי מורי עם בשמי וגו', אלו הן מדרגות העליונות, מורי עם בשמי אוכלים ונהנים כראוי, זו הזרוע של בחינת הימין בהירך של בחי' השמאל^[ג] אכלתי יערי עם דבשי, זו הזרוע של הזרועות מדת יעקב במדת רח, זו היא אכילת כראוי, שתיתי ייני עם חלבי, זו הזרוע של בחי' השמאל בהירך של בחי' הימין, הרי כל מדרגות העליונות שנהנה בהן המלך הקדוש לראשונה, וזו היא אכילתו והנאתו, עד כאן אכילת המלך העליון לראשונה, מכאן ולהלאה נותן רשות לד' צורות החקוקות בהכסא, ולכל אותן שמתפשטים מהם ליהנות ולאכול, זה שאמר הכתוב אכלו רעים שתו ושכרו דודים, אכלו רעים, אלו אותן ארבע צורות שאמרנו שתו ושכרו דודים, כל אותן שמתפשטים מהם, כולם אוכלים ונהנים כראוי, ונעשה הארת פנים וכל העולמות הם בשמחה, וכל אחת ואחת בין מדרגות העליונות ובין מדרגות התחתונות ליסוד שלהם מתקרבים ונהנין, זה הוא הסוד והנסתר של הקרבן כראוי, באו ר' אלעזר ור' אבא ושאר החברים והתנפלו לפניו, אמר רבי אבא אלמלא לא נמסרה התורה בהר סיני, אלא שאמר הקב"ה הרי אצל בן יוחאי התורה והנסתרות שלי, די לעולם, וי כאשר תסתלק מן העולם, מי יאיר נרות התורה, הכל יוחשך מהיום ההוא, שהרי עד שיבוא מלך המשיח לא יהיה דור כמו דור הזה שרבי שמעון שוכן בו.

זוהר פרשת פנחס (רמא):

סוד התפלה במקום קרבן

אמר רבי שמעון על פי סוד זה אסור לו לאדם לטעום מאומה עד שיאכל מלך העליון, ומה היא, תפלה, תפלות ישראל כדמיון הקרבן, בתחילה מזמינים להצורות החקוקות בהכסא, שמתפשטים רוחות מהם על אותן הבריות עופות ובהמות הראויות לקרבן, בריות שהרוח שלהם אשר בהיסוד של זה העולם הוא מהם, וזהו שאנו אומרים (תהלים ק"ד) מה רבו מעשיך ה' וגו', שהרי הבריות הראויות לקרבן רוח שלמעלה מתפשט עליהן, ארבע הצורות אָנוּ מזמינים על קרבנות האלה, וזהו שאנו אומרים והאופנים וחיות הקודש, וכל אותן חילות אחרים שמתפשטים מהם, ואח"כ אָנוּ מזכירים הכהן הגדול שמייחד שם הקדוש, זהו אהבת

תשובת החוטא ותפלתו. **זיו הזוהר**

נז. מפורש והולך התקשרות הז' ספירות זו בזו להשפעת השפע למטה, וזהו שאומר דרועא ימינא בירכא שמאלא, היינו צנור השפע הנמשך באלכסון מן חסד עד הוד, יעקב ברח, היינו צנור השפע הנמשך ביושר מן תפארת ליסוד ולמלכות, דרועא שמאלא בירכא ימינא, היינו צנור השפע הנמשך באלכסון מן גבורה עד נצח, כזה (*).

עולם אהבתנו וכי^[נח] היחוד שנתיחד הוא באמירת שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, אחר כך בא כח הלויים שנתעוררים לנגינה^[נט] זהו והיה אם שמוע תשמעו וגו', השמרו לכם פן יפתה לבבכם וגו', זו נגינת הלויים בשביל לעורר צד שלהם בקרבן הזה, אחר כך בא כח הישראל, זהו אמת ויציב ונכון, ישראל הזקן העומד על קרבן העליון^[ס] שהוא עשר מדרגות עליונות שהן פנימיות של הכל, כלן קיימות על השלחן, אבל אין רשות לאחת מהן לאכול ולהושיט יד לקרבן עד שמלך העליון אוכל, והיינו ג' ברכות ראשונות ושלוש אחרונות, כיון שהוא אוכל נותן רשות לד' הצורות ולכל אותן הצדדים שמתפרשים מהם לאכול, אז האדם שלמטה שהוא הצורה הכוללת כל שאר הצורות משפיל עצמו ונופל על פניו, ומוסר נפשו ורוחו אל האדם שלמעלה, העומד על אותן הצורות והכולל כל הצורות, למען יתעורר עליו כראוי, וזהו שאומרים (תהלים כ"ה) אליך ה' נפשי אשא, ולמען יתעוררו צורות האחרות וכל אותן שמתפשטים מהם אומרים תהלה לדוד, והיינו יביעו, ירננו, יאמרו, ידברו^[סא] וכלם אוכלים ונהנים כל אחד ואחד כראוי לו, מכאן ולהלאה ידבר האדם צרת לבו, והיינו (שם כ') יענך ה' ביום צרה, כיולדה שיושבת בצרה, למען יתהפכו כולם למליצים טובים על האדם, וע"ז כתוב אשרי העם שככה לו וגו'.

זוהר פרשת פנחס (רמב. ורכד).

ריח ניחוח מורה על רחמים

את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדי. אמר רבי יהודה בקרבן יש עשן, ויש ריח ניחוח, עשן, הם בעלי רוגז, שכתוב (דברים כ"ט) כי אז יעשן אף ה', עלה עשן באפו וגו', הם נהנים מן העשן, ועשן מורה שהרוגז בחוטם הוא, ריח ניחוח, מורה על רחמים, אותן שנקראים תפוחים^[סב] אמר רבי אבא כתפוחים, זה שאמר הכתוב (שיר ז') וריח אפך כתפוחים..

זוהר פרשת ויצא (top).

רבי אלעזר אמר את קרבני לחמי לאשי, את קרבני, זה סוד השכינה הקדושה, שנאמר את, א"ת דוקא^[סג] קרבני, זאת היא קרבן וקשר להתקשר^[סד] לחמי, זה שפע מזון הבא

זיו הזוהר

שמן העשן ניוונים מארי דדינין, וריח ניחוח עולה למדות הרחמים שנקראין תפוחין, וא"ר אבא שאלו המדות אין נקראין תפוחים אלא שהן דומין לתפוחים, והיינו במראה המעורב מן לובן ואודם כידוע. **סג.** השכינה הקדושה נקראת א"ת, על שם התכללותה מאותיות האל"ף ב"ת מן א' עד ת'. **סד.** השכינה נקראת קרבן, כי צריכה לעוז של ישראל לקרבה להקב"ה על ידי תורה תפלה ומצות, ואם לאו הרי היא ח"ו מרוחקת ושכינתא בגלותא, וגם נקראת קשר, כי הקב"ה מתקשר עמה בכל הספירות להשפיע בה שפע לתבל ומלואה. **סה.** ריח רמז על

נח. תיקון זה בהיכל האהבה שבספירת חסד. **נט.** תיקון זה בספירת הגבורה. **ס.** תיקון זה בהיכל הרצון שבספירת התפארת שנקרא ישראל סבא. **סא.** נראה לי לפרש בדרך פשוט שאלו ד' לשונות רומזים על הבריות שלמטה שנשפע עליהם רוחות וכחות של חיים מן הד' צורות שבמרכבה והיינו סדרן, בוע או בעה שייך בהשמעת קול של בהמות ששורשם צורת השור, רננה שייך בהשמעת קול של עופות ששורשם צורת הנשר, אמירה שייך אצל ארי תרבות שבא לבין אנשים ואינו מזיקם, ונקרא ארי אמורין כמובא בערוך שורש אמר יעו"ש. **סב.** כוונתו

מלמעלה ע"י התעוררות שלמטה, לאשי, להכליל שאר חילות אחרים הנצרכים להיות ניזונים כל אחד ואחד כראוי לו, ריח ניחוחי, זה הרצון והקשר^[סה] שנתאחד הכל בסוד עולם העליון, **תשמרו להקריב לי במועדו**, איזה מועדו, בזמן שנתעורר אברהם לעשות רצונו, שנאמר וישכם אברהם בבקר, ובזמן שנעקד יצחק על גבי המזבח, שאתה שעה בין הערבים היה, אמר רבי ייסא אם כן למה כתוב במועדו, במועדים צריך לומר, אמר ליה בשעה ההיא נכלל אש במים ומים באש, ולפיכך כתוב במועדו^[סו] בוא וראה בכל הקרבנות לא כתוב כמו שנאמר כאן **תשמרו להקריב לי**, תשמרו, זה סוד של שמור^[סז] שהיא צריכה לקרב אותה לעולם שעליה, שנאמר תשמרו להקריב לי במועדו, בזמן של בחי' ימין ובזמן של בחי' שמאל, כאמור באברהם ויצחק, והכל הוא בסוד עליון.

זוהר פרשת פנחס (רמב).

נְאֻמַר תַּעֲשֶׂה בְּבִקְר - בְּבִקְר הַיְדוּעַ

את הכבש אחד תעשה בבקר. מהו בבקר^[סח] זה בקר של אברהם, שנאמר וישכם אברהם בבקר, מניין שזה הבקר של אברהם הוא, אמר רבי אלעזר מכאן, (בראשית כ"ב) הבקר אור, בקר אור לא כתוב אלא הבקר אור, וזה אור הראשון שברא הקב"ה במעשה בראשית, ולכך נאמר תעשה בבקר, בבקר הידוע, וכנגד בקר של אברהם נקרב קרבן הזה, קרבן של בין הערבים זה יצחק, וכנגד ערב של יצחק נקרב, מניין, שנאמר ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב, וערב מדתו של יצחק הוא, וזה נתבאר.

זוהר פרשת ויחי (רמד).

ועל כן הכהנים והלויים מעוררים הדבר למטה שתתעורר תשוקה ואהבה למעלה אמר רבי יוסי כתוב **את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים**, תפלות כנגד תמידין תקנום, בוא וראה בהתעוררות שלמטה נתעורר כמו כן למעלה, ובהתעוררת שלמעלה נתעורר כמו כן עוד למעלה ממנו, עד שמגיע ההתעוררות למקום שנצרך להדליק המנורה ונדלקת, ובהתעוררות העשן שלמטה נדלקת המנורה למעלה^[סט] וכאשר מנורה זו נדלקת כל שאר המנורות דולקות, ומתברכים מזה כל העולמות, נמצא שהתעוררת הקרבן היא תקון העולם והיא הברכה של כל העולמות, וזה כיצד, כשמתחיל

זיו הזוהר

שהם חסד וגבורה אש ומים מתאחדים על ידי תפלות ישראל להיות אחד כי הדינים נמתקים. **סז.** רזא דשמור הוא ספירת המלכות. **סח.** מקשה שהיה לו לומר תעשה בקר, כמו שכתבו בין הערבים ואל בבין הערבים, והתירץ מובן עפ"י כללי הדקדוק שאות ב' עם פת"ח הוא כאילו נכתב בהבקר עם ה"א הידוע, ורמזו על הזמן של מדת החסד שנקרא בקר של אברהם. **סט.** מנורה הראשונה מתתא לעילא היינו מדת המלכות שהיא מוארת תחלה על ידי אתערותא דלתתא של עבודת ישראל ואח"כ שאר המאורות היינו הספירות שעליה.

רעותא, היינו הרצון והמחשבה שבמוח, כי הריח נכנס להראש על ידי נקבי החוטם עד המוח מקום החכמה שנקראת ראשית, וקשר נקראת ספירת המלכות שהיא האחרית, ועליה תרמז תיבת ניחוחי, ונראה לי שתיבת ניחוחי רמז על מלכות כי היא בגי' אלהים, וזהו שאמר דאתאחדא כלא ברזא דעלמא עלאה, שע"י הקרבן נתאחדין כל הספירות בסוד עולם העליון שהוא עולם החכמה, מן האחרית שהיא ספירת מלכות עד הראשית שהיא ספירת חכמה, ונעשה על ידי זה מגיד מראשית אחרית ממגד שמים מעל. **סו.** פירוש שב' הזמנים שחרית ובין הערביים

העשן לעלות אותן צורות הקדושות הממונין על העולם נתתקנות להתעורר^[ע] ונתעוררות בתשוקה אל המדרגות שלמעלה, ככתוב (תהלים ק"ד) הכפירים שואגים לטרף וגו', אלו מעוררות למדרגות עליונות שעליהן, עד שתפעל ההתעוררת שירצה המלך להתחבר בהמלכה^[ע] ובהשתוקקות שלמטה נובעים מים תחתונים לנגד מים העליונים, שהרי מים העליונים אין נובעים אלא בהתעוררות ההשתוקקות שלמטה, ואז התשוקה מביאה להתדבק ונובעים מים התחתונים לעומת מים העליונים, והעולמות מתברכים וכל המנורות נדלקות, והעליונים והתחתונים נמצאים בברכות, בוא וראה כהנים ולוים מעוררים שתתחבר שמאל בימין, אמר רבי חזקיה הכל כך הוא בודאי, אבל כך שמעתי, כהנים ולוים זה מעורר השמאל וזה מעורר הימין^[ע] לפי שהתחברות בחינת הזכר עם בחי' הנקבה אין היא אלא בכחות של שמאל וימין, כמ"ש (שיר ב') שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני, ואז מתחבר הזכר עם הנקבה ותשוקה נמצאת, העולמות מתברכים ועליונים ותחתונים בשמחה, וע"כ הכהנים והלוים מעוררים הדבר למטה שתתעורר תשוקה ואהבה למעלה, שהכל תולה בהכחות של ימין ושמאל, נמצא שהקרבתן הוא יסוד העולם תקון העולם ושמחת עליונים ותחתונים, אמר רבי יוסי ודאי יפה אמרת וכך הוא, וכך שמעתי הענין ושכחתי אותו, ואני שמעתי דבר זה והכל עולה כאחד, שעכשיו התפלה במקום הקרבן, וצריך האדם לסדר שבח רבונו כראוי^[ע] ואם לא יסדר שבחו אין תפלתו תפלה, בוא וראה סדור שלם של שבח הקב"ה הוא מי שיודע ליחד שם הקדוש כראוי, שעל ידי זה נתעוררים עליונים ותחתונים וממשיכים ברכות לכל העולמות..

זוהר פרשת ויחי (רמג)

לעולם יסדר אדם שבחו של רבונו ואח"כ יתפלל תפלתו

אמר רבי חזקיה מה שאמרנו לעולם יסדר אדם שבחו של רבונו ואח"כ יתפלל תפלתו, כל מי שלבו טרוד ורוצה להתפלל תפלתו, והוא בצרה ואינו יכול לסדר שבחו של רבונו כראוי מה יעשה^[ע] אמר לו ר' יוסי אף על פי שאינו יכול לכוון לבו ומחשבתו, סדור השבח של רבונו למה יגרע, אלא יסדר השבח של רבונו אף על פי שאינו יכול לכוון ואח"כ יתפלל תפלתו, זה שאמר הכתוב (תהלים י"ז) תפלה לדוד שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי וגו', שמעה ד' צדק בתחלה, זה הוא סדור השבח של רבונו, ואח"כ הקשיבה רנתי האזינה

זיו הזוהר

הנמוכים, ואח"כ מדת המלכות, ואח"כ שאר העולמות היותר גבוהים, עד שמגיע להיות יחוד קב"ה ושכינתיה, וכן בתפלה נצרך לסדר קודם שבחו של הקב"ה היינו פסוקי דזמרה וברכות יוצר וק"ש שכל זה נדבר בתקון העולמות עשיה יצירה ובריאה, ואח"כ עיקר התפלה היינו השמ"ע שהיא נגד עולם האצילות. **עד.** השאלה אם באופן זה מותר לו לדלג הכל ולהתפלל רק השמ"ע בלבד. **עה.** לאשי היינו

ע. היינו ד' הצורות של המרכבה אריה שור נשר אדם. **עא.** היינו יחוד קב"ה ושכינתיה תפארת במלכות עולם שהוא בבחינת זכר עם העולם שהוא בבחי' נקבה. **עב.** הכהנים שורשם במדת החסד שנקראת ימין והלוים שורשם בגבורה שנקראת שמאל. **עג.** כונתו שהתפלה צריכה להיות כדמיון הקרבנות, שבתחלה על ידי העשן נתעוררות הד' צורות שבמרכבה עם החילות שלהן שבעולמות

תפלות, מי שיכול לסדר שבחו של רבונו ואינו עושה כן, עליו כתוב (ישעי' א') גם כי תרבו תפלה אינני שומע.

זוהר פרשת פנחס (רכז. רועה הנאמן)

תפלות כנגד הקרבנות

אמר רועה הנאמן עתה נצרך להבין איך תקנו תפלות כנגד הקרבנות, אלא שלש תפלות הן, את הכבש אחד תעשה בבקר, כנגד תפלת שחרית שנאמר בה וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני ה', ודרשו החכמים שאין עמידה אלא תפלה, ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, כנגד תפלת המנחה שתקן אותה יצחק, זה שאמר הכתוב ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב, ואין שיחה אלא תפלה, תפלת ערבית כנגד אימרים ופדרים שנתאכלין כל הלילה, זה שאמר הכתוב ויפגע במקום וילך שם כי בא השמש, ואין פגיעה אלא תפלה.

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, **הזדעזעתי** לשמוע מה שכתבו **בעתון** הנקרא של חרדים, בשם **מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א** שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה **מקובלני ממרן החזון איש זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק.** ואמרת לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.

בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.